

Saarna 28.5.2017

6. sunnuntai pääsiäisestä: Pyhän Hengen odotus, Exaudi
Joh. 7:37-39

37 Juhlan suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! 38 Joka uskoo minuun, 'hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat', niin kuin kirjoituksissa sanotaan." 39 Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Vielä ei Henki ollut tullut, koska Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu.

Hyvät seurakuntalaiset, hyvät sanankuulijat niin täällä kirkossa kuin viestimien äärellä. Tämän sunnuntain aiheena on Pyhän Hengen odotus. Helatorstaina kuulumme, miten taivaallinen Isä kutsui Poikansa takaisin luokseen taivasiin oikealle puolelleen. Siellä Isänsä luona Jeesus Kristus rukoilee lakkaamatta seurakuntansa puolesta. Jeesus erosi omistaan siunaten heitä. Siihen näkyyn opetuslasten teki mieli jäädä. Enkelten piti palauttaa heidät tehtävänsä: palatkaa Jerusalemiin ja odottakaa siellä voimaa korkeudesta eli Pyhää Henkeä. Ja opetuslapset palasivat iloiten tutuksi tulleseeseen kokoontumispaikkaansa ja rukoilivat yhdessä Jeesuksen äidin ja Jeesuksen seurassa olleiden naisten kanssa. Kuuliaisina Opettajansa ja Mestarinsa sanalle, he odottivat rukoillen Pyhän Hengen vuodattamista.

Päivän evankeliumissa ollaan lehtimajajuhlilla. Sitä vietettiin seitsemän päivää sadonkorjuun ja Egyptistä vapautumisen muistoksi. Israelin kansa asui lehtimajoissa, kun Jumala johdatti heidät Egyptistä kohti luvattua maata. Kautta aikojen ihmiset ovat viettäneet vuodenkiertoon kuuluvia juhlia kuten sadonkorjuujuhlaa. Tähän varhaiseen kulttuuriin sitten liittyi selkeästi historiallisen tapahtuman muistaminen: kansa muistelee vapautumistaan orjuudesta eli itsenäistymistään. Meillekin, suomalaisille, oman kansan vapautuminen vieraan vallan alta ja itsenäistyminen on suuri ja merkittävä asia vuosi vuoden perään. Itsenäisyyden juhlinta alkaa juhlahumalanpalveluksella. On tärkeää, että tämä perinne saa jatkua. Kansakuntamme ja maamme siunaus on Jumalalta, Kaikkivaltialta.

Jeesus on siis tullut juutalaisille hyvin tärkeään vuotuisen juhlaan. Johanneksen mukaan hän on tullut sinne salaa omilta veljiltään (Joh. 7:3-10). Epäuskoiset veljet kehottivat Jeesusta tulemaan juhlille ja näyttämään maailmalle kuka hän on. Jeesus ei lähtenyt mahtailun tielle niin kuin veljet olisivat toivoneet. Ehkä he sisimmässään ajattelivat saavansa itselleenkin kunniaa ja mainetta Jeesuksen, sen ihmeidentekijän, veljenä. Mutta tärkein heiltä oli jäänyt huomaamatta: Uskon lahja, jota Jeesus olisi heillekin voinut antaa. Veljet kyllä lähtivät lehtimajajuhlille, se oli hyvä tapa. Jeesuskin lähti sinne heidän jälkeensä. Juutalaiset odottivat Jeesusta juhlille. Juhlien alettua kyseltiin toinen toiselta: missä se mies on? Kansan keskuudessa Jeesuksesta kiisteltiin, häntä pidettiin toisaalta ”hyvänä miehenä”, toisaalta ”kansankiihottajana”. Julkisesti kukaan ei kuitenkaan uskaltanut puhua Jeesuksesta. Lehtimajajuhlan ehdittyä puoliväliin Jeesus ilmestyi temppeliin ja alkoi opettaa siellä. Juutalaiset ihmettelivät Jeesuksen opetusta. Jeesus sanoi, että se mitä minä opetan ei ole minun oppiani, vaan hänen, joka on minut lähettänyt. Jeesus sanoi, että hän puhuu totta ja että yksikään juutalaisista ei noudata lakia. Jeesus puhuu rohkeasti kysyessään, miksi te haluatte tappaa minut? Ihmiset ajattelivat että Jeesuksessa on paha henki, kun sellaisia puhuu. Jeesus tiesi, mitä hänestä puhuttiin ihmisten keskuudessa. Hän sanoi: Minä tein yhden ainoan teon, ja sitä te kaikki ihmettelette. Se teko oli miehen parantaminen Betesdan lammikolla sapattina. Jeesus puolustautuu sanomalla, että te ympärileikkaatte sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi. Miksi hän ei saisi parantaa koko ihmistä? Jeesus pyytää ihmisiä tuomitsemaan oikein. Herran Jeesuksen pyhä tahto on aina parantaa ihminen kokonaan: parantaa sairaus, mutta ennen kaikkea parantaa syntisairaudesta. Se on, että ihminen uskoisi Jumalan valtakunnasta saarnatun kehotuksen parannukseen ja evankeliumin syntien anteeksiantamukseksi. Jeesus lähetti omansa tuomitsemaan

armolla ja laupeudella. Evankeliumin työtä tehdään rukouksen hengessä, että Jumalan armo saisi koskettaa ja totuus valaista elämän.

Hallitusmiesten teki mieli pidättää Jeesus. Mutta Jeesuksen hetki ei ollut vielä tullut. Monet juhlille tulleet uskoivat häneen. He saivat löytää elävän Jumalan ja hänen omansa, hänen seurakuntansa. Heille, jotka uskoivat, avautui uskon kautta näky Jumalan lapsen osasta: se on kuin Israelin kansan vaellus lehtimajoissa kohti luvattua maata. Päivän kerrallaan tehdään matkaa, siirretään majaa, puretaan sitä ja pystytetään se taas uuteen paikkaan. Joka päivä ollaan lähempänä päämäärää, uskon täyttymystä, johon uskominen itse asiassa lakkaa. Taivaassa ei enää siirretä majoja, vaan siellä asutaan Jeesuksen valmistamissa pysyvissä majoissa.

Fariseukset kuuluivat sen, että kansan keskuudessa Jeesusta pidettiin messiaana. He lähettivät yhdessä ylipappien kanssa miehiään pidättämään Jeesuksen. Jeesus yllätti miehet alkamalla puhumaan siitä, että hän on enää vain vähän aikaa heidän keskuudessaan ja että sinne minne hän menee, he eivät pääse. Nyt oli jo lehtimajajuhlan viimeinen päivä, suuri juhlapäivä. Jeesus nousee puhumaan ja huutaa kovalla äänellä: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! 38 Joka uskoo minuun, 'hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat', niin kuin kirjoituksissa sanotaan." Jos jonkun on jano. Jeesus oli jo huomannut, että kaikilla häntä kuunnelleilla ei suinkaan ollut sellaista halua ottaa hänen sanojaan vastaan, mitä hän olisi toivonut. Jeesus tahtoi kuitenkin olla kuuliainen Isälleen, jonka tahto on pelastaa ihminen synnin, kuoleman ja pahan vallasta. Sielunvihollinen pitää kyllä vangiksi saaneitaan tiukasti otteessaan. Sielunvihollinen, Saatana, on heti kuiskuttamassa toiseen korvaan epäilyksen siementä, kun ihminen kuulee Hyvän Paimenen kutsun. Sielunvihollinen saarnaa valhesaarnaansa: älä usko, pidä kiinni siitä, mikä sinulla jo on omana vanhurskautenasasi. Se voi myös saarnata näin: sinä olet niin suuri syntinen, ettei sinulle Jumalan armo enää kuulu, älä usko, kun lankeat niin helposti. Mutta mitä Jumala valtakunnastaan Pyhän Henkensä opettamana saarnaa?

Pyhä Henki kehottaa epäuskoista parannukseen. Jumalan sanan lain terä herättää ihmisen huomaamaan kadotukseen vievän sieluntilansa. Synnin voimana on laki niin kuin Paavali opettaa. Kun tunto on herännyt, tulee hätä, että mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin? Näin kyseli kerran rikas nuorukainenkin Jeesukselta. Mutta hänen sydämensä ei halunnut luopua maallisista rikkauksista ja siksi parannus jäi tekemättä. Parannuksen hetken edessä ihminen kyseleekin, mistä minä joudun luopumaan, miten voin elää ilman näitä elämässäni nyt olevia asioita, jotka Jumalan sana ja Pyhä Henki osoittavat synniksi. Tänä aikana jos koskaan ihminen on tottunut tekemään elämässään valintoja. Kaikkia valintoja ei itse voi päättää. Parannus on mahdollista tehdä, jos Jumala antaa siihen tahdon ja sydämen halun. Parannusta ei voi tehdä jaetulla sydämellä. Koska Jeesus tahtoo tulla ihmisen koko sydämen asukkaaksi. Jeesus sanoo: teissä minä tahdon asua ja teissä vaeltaa.

Parannusta ei voi myöskään ymmärtää järjellä. Se tulee esille Nikodemos-nimisen fariseuksen ja Jeesuksen yöllisellä kohtaamisessa. Nikodemos ei ymmärtänyt mitä Jeesus tarkoitti sanoilla: Jos ihminen ei synny uudesti, ylhäältä, hän ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa. Nikodemos ihmettelee, että miten kukaan voi vanhana mennä uudestaan äitinsä kohtuun ja syntyä uudestaan. Jeesus jatkaa vastaustaan, että "jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan. Mikä on syntynyt lihasta, on lihaa, mikä on syntynyt Hengestä, on henkeä. Älä kummeksu sitä, että sanoin sinulle; Teidän täytyy syntyä uudesti.---Tuuli puhaltaa missä tahtoo. Sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Samoin on jokaisen Hengestä syntyneen laita."

Jeesus siis selitti Nikodemokselle, että Pyhä Henki tulee ylhäältä, siis Jumalalta. Jeesus kehotti farisealaisia syntymään uudesti. Heillä ei ollut Pyhää Henkeä, mutta heidänkin oli mahdollista se saada. Vähän myöhemmin Jeesus sanoi Nikodemokselle: "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. ---Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo

tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan.” Jeesus siis osoitti Nikodemokselle, että Jumala kysyy ainoastaan uskoa ihmiseltä. Ja uskon vaikuttaa ihmisen sydämessä Pyhä Henki. Usko on Jumalan lahjana jokaisella ihmisellä synnyinlahjana Kristuksen sovitus- ja lunastustyön tähden ja ansiosta. Jeesus tahtoo, että kaikki uskovat tuodaan kasteen liittoon, jotta hyvä omatunto saisi säilyä sydämessä koko elämän ajan. Kasteen armoliitossa lasta opetetaan juomaan elävää vettä, jota Jeesus tarjoaa. Tuo elävä vesi on Jumalan elävä evankeliumi, joka Pyhässä Hengessä saarnataan. Se lohduttaa ja parantaa ja puhdistaa kaikesta vääryydestä. Luther opettaakin, että kaste merkitsee joka päiväistä parannusta. Että joka päivä tai aina kun joudumme syntiin, haluamme käydä armon sanan kuulijaksi. Jeesuksen sanojen mukaan jokainen uskovainen on tällainen elävän veden lähde, josta ammennetaan sielunhätään apua ja lohdutusta.

Jumalan lapsella onkin sydämessään halu, että kun minä joudun syntiin, vaikka en sitä tahdokkaan, niin haluan korjata asioitani ja uskoa ne anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Se ei tapahdu ulkoisesta pakosta, vaan sisäisestä. Sydämessä on tahto kilvoitella uskon ja hyvän omantunnon kantajana joka hetki. Jos näin ei kuitenkaan tapahdu, niin omatunto paatuu ja Jumalan armon neuvova ääni vaikenee. Silloin on vaarana, että koko uskomisen lakkaa ja Pyhän Hengen kyyhky muuttaa pois sydäimestä. Kun Pyhä Henki ei enää ole opettajana, niin ihmiseltä katoaa myös ymmärrys siitä, missä on Jumalan valtakunta.

Jeesuksen kehoitus: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon”, kuuluu myös Jeesuksen omille. Elävän veden virta on Jumalan voima, jokaiselle sen uskovalle autuudeksi. Taistelu syntiä, omaa lihaa ja sielunvihollista vastaan on voimia kuluttavaa. Evankeliumi ja Jumalan sanan kuuleminen sekä Jeesuksen asettama ehtoollinen ovat voimanlähteinä uskomiseen. Ripissä on mahdollista tunnustaa jokin tietty synti, joka omaatuntoa painaa, ja vapautua siitä synninpäästön kuulemisessa. Rakas kuulijani, saat ammentaa omalla astiallasi elävän veden virrasta vettä niin paljon kuin tarvitsekin. Usko synnit, epäilykset ja kiusaukset anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä sielun rauhaan, vapauteen ja iloon saakka! Elävän veden virta juoksee vuolaana, koska itse Jumala pitää virran liikkeessä ja veden puhtaana. Virta juoksee temppelein kynnyksen alta kaikille janoavaisille. Tästäkään messusta ei kenenkään tarvitse palata kotia janoisena, sillä Jumalan lahjana, saa jokainen uskoa omalle sydämelleen epäuskon ja kaikki synnit anteeksi Herramme ja Vapahtajamme nimessä ja veressä! Parannuksen armon kokeneen ihmisen sydämessä, Pyhä Henki alkaa tekemään pyhittävää työtään. Jeesuksen nimeen, amen.